

Gedicht vrij geschreven op:

Impressions Rhapsodiques ; de zevensprong en impressies van de markerwaard

Componist: Cees Vlak

Lento religioso (ps 62 vers 1,5)

Mijn ziel is stil voor God mijn Heer
van hem verwacht ik altijd weer
mijn heil,
op hem toch kan ik bouwen
Ik wankel niet want hij staat vast
mijn toevlucht als het water wast,
mijn rots mijn enige vertrouwen.

Voorwaar, Hij is mijn heil mijn rots,
mijn naam rust in de schutse Gods.
O volk uw God laat u niet vallen.
Als gij voor hem uw hart uitstort
vertrouw dat gij gezegend wordt
God is een schuilplaats voor ons allen.

Noodlot

De noodklok gaat door merg een been;
waar ben ik veilig, waar moet ik heen.
De dreiging grijpt me bij de keel.

Water rukt op over mijn eiland,
overspoelt de straat, het weiland.
De dijken wordt de druk teveel.

Natuurelementen

Water, uitgestrekte zee
neemt nu mijn gedachten mee.
Wat een grimmig spel van golven.

De wind die schut de golven op,
een witte schuim laag op hun kop.
De lieflijkheid bedolven.

Discussie over toekomst en veiligheid
Temmen van de golven, dijkbeleid.
Meer polder, minder water.

De zee wacht het gekibbel niet af,
Zij komt onverbiddelijk met haar straf.
Wie heeft nu wijsheid voor later.

Water, uitgestrekte zee.
neemt opnieuw mijn gedachten mee.
Hagel, wind en regen.

Oneindigheid zal ons verslinden,
geen sterveling kan het water binden.
Niemand houdt haar tegen.

Dag in dag uit, het spel der elementen,
natuur wijkt niet voor een paar centen.
Een strijd niet nooit gestreden is.

Wind en water dansen voort,
heb ik die noodklok echt gehoord?
Of was het slechts een muizenis.

Maar komt de dreiging van die vloed?
Of is het de mens die in overmoed,
de wereld naar zijn hand wil maken.

Altijd steven naar vooruitgang,
dat maakt me nog het meeste bang.
Soms is te snel willen juist achterop raken.

Oase

Een zomerse namiddag langs de dijk,
witte zeilen zo ver ik kijk.
Meeuwen die vliegen in vrijheid.

De zon beschijnt het water als diamant,
rietvogels schuilen langs de kant.
Alle besef van tijd kwijt.

Maar de moderne tijd versneld,
vooruitgang in het teken van het grote geld
en steeds opnieuw weer moeten kiezen.

De zevensprong en Tuut op de Street,
hoe lang mag het duren, geen mens die het weet.
Er valt nog zoveel meer te verliezen.

Provincie, gemeente en eilandraad,
discussies over slagboom en parkeerautomaat
en waar extra dijken moeten verrijzen.

Gaat Marken mee inde grote vaart
of blijft haar eigenheid bewaard
en zwicht ze niet voor moderne eisen.

Waar als op zaterdag een doelpunt valt,
het gejuich over het eiland schalt.
De stand door een wijs man omgeroepen.

Waar het paard in het zonlicht gloort,
het groen en wit het blauw doorboort.
Toeristen op de haven in grote groepen.

Waar Sijtje nog steeds haar schatten toont
en Jan Smit een boot bewoond
Masten die zingen in de wind.

Daar moet toch steeds worden bedacht,
wat heeft vernieuwing ons echt gebracht.
mens bezint voor ge begint.

Fine (Marker Volkslied couplet en refrein)

Wat er ook tegen is, wat er ook koom
staat ge ook rond in de dreigende stroom
Ik wil voor u waken, u zien in de droom.
Wat er ook tegen is, wat er ook koom.

Klein plek, ons liefst op aarde
erfdeel der vaadren door strijd en gevaar
nimmer verliest ge voor ons uwe waarde
dan dat de here u veilig bewaar.

7-3-2016
Simone Schipper